

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Practica Octaviani Vestrii I. C. Foro Corneliiensis

Vestri, Ottaviano

Coloniae Agrippinae, 1597

VD16 V 940

Appellationem ab interloquutoria in plurib. distare ab appellatione à diffinitiu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63002](#)

LIBER

178
vt ab eodem Aegidio docemur, decis. 567. Nicolaus Ant.
Grauatus.

d
19

20

Com. op.

Secus autem.) clarum est, quod * si rescripti forman
iudex delegatus excedat, gesta per eum nullum pondus ha-
bent. cap. cum dilecta. vbi Docto. de rescrip. conferuntur
pta per Rotam decis. 648. dic. quod si in antiqu. Guid. Pa-
decis. 70. Affl. decis. 355. & Dec. consil. 681. col. si limi-
tamen hoc, vt per Felin. in d. cap. cum dilecta. & cap. cum
lim de offic. deleg. nisi litigatores in his, que eorum fau-
concernunt, non contradicerent. Nam tunc mandati forman
transgredi posse, Felin. comprobat, cautum erit igitur dif-
firi, atque protestari. Quu[m] * quidem delegatum iuri
procedetem, siue delinquentem, iudex ordinarij in sua re-
ritorio punire iure poterit, etiam si principis esset delegatus
vt Aufre. autumai, in accusationibus ad decis. Thol. 422. 7
Boer. decis. 9. num. 5. Sed huic opinioni obesse videtur, q[ui]
a Bar. Baldo que proditum est in l. vlt. ff. de rer. diuis. qu[ia]
diuisa iurisdictionis administratione, unus alterum deli-
quenter punire ne quaquam potest, & est communis opinio
teste Felin. in cap. prudentialm, num. 4. de offi. delega.
quid dixerit aliter sentiens Rota decis. 153. nunquid si du-
no. Confert & Cald. dictum in cap. 1. de rap. vbi Archiep-
copus delinquens in episcopi diocese si non efficitur episcopu[m]
subditus. vt ab eo pena affici valeat. Nicolaus Ant.
Grauatus.

Appellationem ab interloquitoria in pluri-
bus distare ab appellatione à
diffinitiua.

C A P. X.

S V M M A R I V M.

1 Appellatio generalis à quibus cunque grauamin-
bus non valet.

2 C/AB

T E R T I V S.

179

- 2 Clausula generalis & relativa ad omnia grauamina ex actu cause colligibilia, non est a legere cepta.
- 3 Appellationis in libello ab interloquutoria, causa grauaminum exprimenda sunt, alias nulla esset appellatio, fallit tamen, & nu. 9.
- 4 Iudex suam interloquitoriam revocare potest, amplia, vt nu. 10.
- 5 Appellatur ab interloquitoria iure Pontificie, secus verò Cesareo, fallit tamen.
- 6 Appellatio ab interloquitoria in quibus casibus admittatur.
- 7 Appellans à simplici interloquitoria, an de nullitate agere possit.
- 8 Appellatio ab interloquitoria exprimit actus, non autem ex nouis iustificatur, fallit tamen.
- 11 Iudex sententiam diffinitiuvam revocare non potest, nisi statim.
- 12 Iudex suā sententiā in accessorijs supplere potest

Generalitet a verò in hac specie appellatio à grauamine seu interloquitoria, ante diffinitiuvam admonendi sumus. causa beneficialis sit, siue prophana, b quod * generalis appellatio à quibusunque grauaminibus non relevat, & super ea non audiretur appellans, nec signatura rescriberet, quasi appellatio sit nimis generalis & in certa, quæ à lege improbari solet. cap. ad hos. & cap. final. de rescript. cap. 1. & 2. de libell. oblat. cap. 1. & cap. consuluit. decis. 8. de appellat. ab interloquitoria in not. Et licet * semper appellans à certo grauamine soleat in libello appellatio sua

M 2 addere

addere clausulam generalem, & à quibus seu
grauaminibus ex actis & processu cause colli-
gibiliibus, non tamen auditur, nisi super expressio
grauamine, & licet alia videantur expressa sal-
tum per relationem ad acta. c Hæc tamen relati-
ua expressio non est à lege recepta, ut quandoq;
sit litium finis, & ne vagemur in incertum, cap-
cordi de appe. Rota fastoli causa 22. Immo si pli-
ra grauamina exprimeret appellans suo appelle-
tionis libello, nō consuevit Signatura, nifis
per vno rescribere, quod maluerit. appellans, si
bi ab alijs diligere, Rota ad dictam decis. 7. ibi
not. Ioan. Andr. in cap. canssam de appellat. An-
plius, * & caussa quoque grauaminis in ipso ap-
pellationis libello exprimenda est, alias appelle-
ratio nullius esset momenti. Clemen. appellati
de appella. Rota decis. septingentesima quin-
dragesima octaua not. quod si principatis in au-
tiquis.

d Quæ d tamen necessitas expressionis causæ
non est perpetuò recepta. Finge quod iniqua
interloquutoriæ absq; vlla facti probatione, et
sola juris allegatione ostendi possit, non erit
nihil hæc expressio causæ necessaria, quasi ex re
nore sententiæ iniquitas deprehendi possit, do
not. in Clem. pasto de re iudic. Collector noui
rum decisionum 7. in no. Rursus fingere in-
iquitatem interloquutoriæ ex ipsis actis depro-
hendi posse, & idem quod in superiori casu do-
ximus, vbi à certo, & specialiter nominato gra-
uamine appellatum esset. Rota. d. decis. 7. ibi, do-
minus vero Aegid. distinguebat. Collector ibi
dē 2. adpi. in si. e Addo * quod poterit iudex, qui
fuit interloquutus suam sententiam reuocare

ff. ne vis fiat ei. l. i. s. hæc verba. l. quod iussit. ff.
de re iudi. c. cum cessante de appell.

Cæterū sunt, & alia inter ipsam diffinitiuā,
& inter loquitoriam discrimina, quæ legere li-
cebit apud Doctores in cap. s̄apē de appell. & in
c. cordi. eodem tit. lib. 6.

A N N O T A T I O N E S.

Generaliter.) Licet * regula sit, quod iure cæsareo
ab interloquitoria non appelletur, ut Bartol. adnotat in l.
pen. C. quor. appell. non recip. & in l. 2. & 3. ff. de appell. re-
cip. attamen sc̄us est de iure Pontificio capt. ut debitus, ibi-
que post alios Dec. in 4. not. & idem in cap. super eo. 3. in 2.
item no. de appell. Ang. consil. 107. & 15. & Guid. Pap. deci.
436. numero 72. & 85. Que quidem reg. de iure etiam ci-
uili semp. r. p. rpetua non est, veluti idem. Guid. commemo-
rat decisio. 10. & 75. pr. s. ritim, cùm appellatur à carcere,
vel tortura, namque ob irreparabile grauamen appellatio
admittitur, d. l. 2. ff. de appell. recip. tradunt Doct. in l. quod
iussit. ff. de re iudi. rem, quando interloquitoria negotijs sub-
stantiam tangit, ut puta si quis minor, aut maior pronuncie-
tur, aut pro alijs alias inhabilis, l. intra utile ff. de mi-
nor Scrib. in l. is qui. ff. de verborum obligat. Item admitti-
tur. appellatio, quando interloquitoria l. ta est, super legitimi-
tatione personæ. Bald. in marg. inuer. Appellatio q. 8. Rur-
sus quando index pronunciat, probatores aut testes admit-
tendos, vel non esse, Corn. consil. 35. numero 1. libro primo.
Item, quando interloquitoria exequitionem meretur, ve-
luti si partes ad arbitros eligendum cogerentur, Barbat.
consil. 305. illud in medio column. penultim. libro tertio.
Similiter, quando quis se indicem competentem, aut incom-
petentem, pronunciat, capitu. significantibus, de offic. deleg.
Abb. in c. super eod. 2. in 1. not. de appell. & Salic. in l. penul.
C. quor. appell. recip. Guid. Pap. d. decij. 10. Iach. Myrsing. in

2

6

Com. op. i. suis sing. obserua. in cent. 3. obser. 35. & Ias. in dict. L. quod ius sit, num. 25. & 26. ubi hanc communem esse opinionem ait, quam tamen limitat locum sibi vendicare in iudi. e delicto. secus autem in ordinario, cui hanc interloquitoriam uocare permittitur, auctoritate Bal. in l. si præses, in l. op. l. quomodo & quando iudi. verum quia in anticipiti versans hec limitatio, Felin. legas in d. ca. significantibus, 1. colum. & Ias. præcitato loco, qui etiam in 1. & 2. colum. decem tradit fall. in quib. interloquitoria reuocari non potest. Itē, quando sententia interloquitoria fertur ab obseruatione iudicis, nam et si interloquitoria sit, reuocari tamen ne quaquam potest, cum vim dissimilue habeat, ut est communis scribens conclus. teste Coarrru. lib. resolut. 1. c. 1. num. 8. Et his sensibus appellare in scriptis, ac cauſas exprimere etiā possit, auctoribus Guid. & Mynsing, ubi suprà. Nec viuatur ab interloquitoria appellari licet, ut in dissimilius secundum communem sententiam relatam per Corn. const. 95. l.

Com. op. i. 4. ex Bar. & Bald. in l. litigatoribus. ff. de appell. Secunda appellans à simplici interloquitoria de nullitate ageri posset, vide as præcitatum Guid. decis. 436. numero 80. Verum * hec interloquitoria appellatio regulariter ex primū dicta non autem ex nouis cognoscitur, an iuste, vel ne interponatur fuerit. Clem. appellanti, de appell. Bar. in l. ait prætor, num. 4. ubi huiusc rei ratione assignat. ff. de min. Affl. decis. 77. Hæc tamen regula nonnullas patitur exceptiones, & Doct. in d. cle. appellanti. Soc. in fall. reg. 22. Olar. consilio. num. 13. & Rom. sing. 278. Nico. Anto. Grauatus.

b Quod generalis.) Generalis * appellatio interloquitoria non admittitur, Clemens. appellanti, de appell. sed gaudi uaminum cauſas exprimere necesse est, alias nullius appellatio efficit efficacie, c. cordi nobis, de appell. in 6. Bar. in l. ff. de appell. recip. & Fran. in c. 3. & ca. ut debitus, questione 14. extra de appell. ubi hoc regulare esse ait, ipse tamē quantum tradit fal. inter qas. quando interloquitoria vim diffinitus

finiūe habet, quod tunc causæ non requiritur expressio, vi
deasque inibi Dec. in fine, atque Felin. in capitul. quod ad
consultationem de re iudic. At si rationem scire desideras,
causæ narrandæ sint, Roma. consulas consilio 324. & ad pro-
positam materiam adiice, que infrā dicturis sumus libro sep-
timo, ca. tertio sub lit. G. Nīt. Anto. Grauat.

Hæc tamen.) Hoc idē voluere Franc. in ca. consuluit, c
2. colum. idem 2. de appell. Card. d. clem. appellanti, in 4.
not. & Socin. const. 45. colum. 4. lib. 1.

Quæ tamen.) Adiice Bald. in l. minoribus, C. de his
quibus, ut indig. & in l. per hanc, C. de temp. appell. Gemin.
in d. ca. cordi colum. 1. Card. in sepè citata clemen. appellan-
ti, in 1. op. & Franc. dict. ca. ut debitus. q. II.

Addo quod.) Et intelligas * tam in iudice ordinario,
quam delegato, ut interloquitoria reuocare valcent, Dofit.
presertim Alexan in l. quod iussit, colum. 1. ff. de re iud. Abb.
in ca. cum cessante, in 2. not. de appell. & Dec. const. 84. co-
lum. pen. Ceterum * regularitatem sententiam diffinitiuam
minime reuocare queunt, dict. l. quod iussit, nisi illico eam
reuocare voluerint, glossa in cap. prædictor, in ver. imo ve-
rò, 16. quest. 1. Felin. in cap. exceptionem, in 10. fallen. de
excep. Marci. in l. is qui aggressorem, numer. 32. C. de sciar.
& Dec. consil. 445. in ca. su ad me transmissa. Quanquam
non desint, qui oppositum velint, inter quos Ancha. const. 182
& Alexan. const. 99. libro 1. tu autem hac de re videas Præ-
pos. in cap. cum cessante, column. 17. de appellat. ubi ad regu-
duodecim tradit limit. & octo restrictiones. Felin. latè in
cap. qualiter, 1. colum. 13. cum pluribus sequen. de accus. &
Ripam in dicta l. quod iussit, colum. 10. Poterit * tamen su-
am iudex sententiam in accessorijs supplere, ut puta in con-
demnatione expensarum, quam omiscerat, l. Paulus, ubi in-
terpretes, ff. de re iudi. & in l. in operis, ff. loc. c. cum appel-
lationibus, iuncta glo. in ver. eadem, ubi quoq; Gemin. de ap-
pel. in 6. intelligas tamē sane ut in dictis locis, eadē scilicet

d

e

10

12

die id iudici facere permisum, partibusque etiam presentibus, ut Prosper. Caran. voluit super ritibus mag. Cui. Vic. regni Neap. 297. numero 6. per l. de unoquoque ff. de re iudicata. Sed idem esse certum. si partes ad id essent citatae per dictum. Et haec locum habent in sententia diffinitiuam, nam in interloquitoria, si expressarum condemnationem iudex omisit, eam quandocumque ad finem usque causae facere permittitur, ut ab Innocent. alijsque docemur in capitu. sed de quod pella. & iure quidem optimo, cum expressarum condemnationis interloquitoria dicatur, quando ante diffinitiuam sit. cùs verò si cum diffinitiuam, quia tunc pars ipsius esset, filii in rubr. de re iudicata. col. 9. & est communis sententia. testis est Marian. in praxi, in vltm. par. 6. par. num. 36. laterum, quia diximus statim diffinitiuam revocari possit, minimè, quoniam modo intelligitur statim sine inventi, ut nostri dicunt. Vide Bar. in dict. l. in operis, & si quis mihi bona, q. i. sum, ubi Ios. num. 19. ff. de acq. hec Bald. in l. 1. c. de bon. liber. Doct. in l. civitatis, in prim. ff. matrim. ea in questione, an id bellum tempore f. Atum est dicatur, quod paulo ante, vel post fuerit gestum, & Augustinus preterea, col. 12. ver. & quando dicatur, institut. de exempli Nico. Anto. Grauatus

*De praeventione inter iudices, & impetrations
rescriptorum ad lites etiam beneficia.
literu apostolicis non expeditis.*

C A P. XI.

S V M M A R I V M.

- 1 Praeventio quando inter iudices facta dicatur.
- 2 Praeventio non inducitur, quando actus, qui in jurisdictionem tribueret, esset invalidus.
- 3 Rescriptorum impetrations, an mandatū exigatur.